

Leie Täht

Nr. 63 veebruar 2008

esileht

Eesti Vabariik 90

22. veebruaril tähistasime koolis Eesti Vabariigi 90-dat sünnipäeva. Hommikul oli igal klassil ka 1 ainetund ja peale seda klassijuhataja tund, siis algas kontsert. Selleks puhuks oli meile külla kutsutud Mart Laar. Temaga koos saabus ka vallavanem Kalevi Kaur.

Kuigi õpilasi oli koolimajas sellel päeval vähe, esineti hoolega ning kontsert oli ilus. Kontserdi sees oli ka pisikene ajalootund, kus igast klassist keegi rääkis natukene Eesti Vabariigi iga möödunud kümnendi kohta. Mart Laar pidas samuti ilusa kõne ning lahkus peagi peale selle rääkimist.

Peale kontserti läksime terve kooliga alla sööklasse, kuhu oli kaetud pidulik banketilaud. Direktor pidas lühikese kõne ja pani küünla laual põlema. Õppisime, kuidas käituda sellisel üritusel.

Peale einet vaatasime filmi „Nimed marmortahvlil.“ See oli väga hea film vabadussõjast Eestimaal.

Film vaadatud, asusid kõik teele kodu poole. Tagantjärele soovin Eesti Vabariigile palju-palju õnne.

Maarja Salu

2 Eesti mäng

Klassidevaheline Eesti mängu võistlus

Esimesel veebruaril toimus Leie kooli aulas 4.-9. klassi vahel võistlus Eesti tundmise mängus. Täringut veeretades nn fortunad ning siis luges õp Rita küsimuse sellest valdkonnast, mis klassil tuli.

Oli teada, millal see mäng toimub ja hakati varakult ette valmistama. Igas klassis tuubiti hoolega. Seetõttu mõndade õpetajate ja õpilaste arvates kaotas see mäng mõtte. Ja oli kuulda ütlushi: „See võistlus on algteadmiste peale, mitte õppimise peale“, „Mäng on lõbuks“.

Tehti ka nn sobingut. 7. klass vaatas „Mu isamaa, mu õnn ja rõõm“ laulu sõnade ja viisi autorit päevikust. Kuid sellele saadi siiski jälile ja ka karistus määrati vastavalt.

Kõige paremini läks selles üheksandikel, kuna nemad saavutasid võidu. Viimasel küsimusel kasutati küll neljandike abi, kuid ka heategu tasuti. Kõige nooremad osalejad said mõnusat ja magusat pähklitorti koos üheksandikega maitsta.

Oli igati tore ja lõbus mäng, kus saadi ka midagi kõrva taha panna.

Maia-Liisa Suigusaar

Eesti mäng Meleski klaasimuseumis

19. veebruaril kutsusid Leie noorteka juht Elli Mets ja tema head abilised Kolga-Jaani asutusi Eesti mängu mängima. Üritus toimus Meleski eraklaasimuseumis ja oli pühendatud Eesti riigi 90. sünnipäevale. Kohal olid mõlema kooli õpilaste võistkonnad, õpetajate võistkonnad ja vallavalitsuse nuputajad.

Kohale jõudes võttis meid vastu hubane soe tuba, kus hulgaliselt huvitavaid eksponaate. Laual olid pirukad, kringel, kommid, kohv ja tee. Muuseumi perenaine Astrid Dreving alustas mängu omapoolse kahe küsimusega Meleski klaasivabriku kohta. Kahjuks pidi nii mõnigi tõdema, et oma kodukandist teame suhteliselt vähe.

Eesti mänguga on kindlasti kõik mingil moel kursis. Elli oli mõelnud erinevaid mängimise variante, mis olid üpris põnevad: võis endale ise meelitemaatika valida, kaevata naabervõistkonnale auku st anda neile raske teema.

Võistlus kujunes lustlikuks. Tore oli see, et aidati nuputada, anti häid vihjeid ning aasiti vastastikku. Vahepeal kinnitasime keha ning mäng jätkus.

Lõpptulemusena võitis Leie kooli õpetajate võistkond, kuid kõik said sellest õhtupoolikust mingeid teadmisi juurde.

Lõpuks kiikasime klaasimuuseumi ruumides ning silmitsesime lähemalt ka kõmulist kuulipildujat, mida TV uudisteski kajastatud.

Lahkudes lubas Elli järgmisel aastal jälle uue põneva koha otsida, kus jällegi toredasti kokku saada.

Aitäh, Elli!

Õp Rita

3 –5 kodanikupäeva lood

Kas Eestimaa võib loota minule ja minu eakaaslastele?

Paar päeva tagasi sattusin kuulama Vikerraadiot. Ma pole eriti vaimustuses sellest raadiojaamast, kuid ema kuulab seda ning jäin ka kuulama.

Sel lõunal räägiti Vabadussõjas langenutest. Nad olid minuealised. Arvan, et just sel päeval mõistsin, millise hinnaga saan praegu kirjutada Eesti Vabariigist. Vabadussõjas hukkusid kooliõpilased, kelle vaprus, julgus ja tahe oli suurem kui hirm ja miski muu siin maailmas. Kindlasti nad kartsid enda elu kaotada ning mõtlesid öösiti, kui lahing oli vaibunud, kas homme samal kellaajal saavad nad jälle istuda koos kaaslastega. Kas see sama poiss istub homme tema kõrval või on ta juba kohas, kus pole verd ja vaenu ning keha on Eestimaa kaitsva musta mulla all.

Mõtisklesin, mida pidid need sõjas olnud koolipoisid läbi elama, mida pidid üle elama nende õpilaste vanemad, sõbrad ja tuttavad. Kas mina ja minu eakaaslased teeksid sama, mida tegid need vaprad kooliõpilased Vabadussõjas, mil väga palju sõltus nende vaprust, julgusest, tahtest. Kas mina ja minu eakaaslased tunneksid hirmu ja pageksid hirmutava sõja eest või läheksid isamaad ja vabadust kaitsma.

Olen ennegi mõelnud Eestimaa kannatuste üle kõikide nende sõdade peale, mis on siin maal peetud juba ammust ajast erinevate riikide ja rahvustega. Kuid eestlane on jonnakas. Ta püüab saavutada edu töö, õigluse ja aususega. Nii on kätte võidetud ka Eestimaa vabadus.

Ma tean, et juhul, kui tulevikus tuleb astuda Eestimaa kaitsmiseks välja ja kodumaa saatuse oleneks eesti kooliõpilastest, siis ei istuks mu pinginaaber minu kõrval, ja teised sõbrad ja klassikaaslased klassipingil, vaid astuksid uhkusega vaenlase vastu ja annaksid kõik, et säilitada see, mida iga eestlane kaitseb, hoiab ja peab kõige tähtsamaks Eestimaa vabadust.

Maia-Liisa Suigusaar

Mõtlen Eestimaa saatuse üle

Eestimaal on olnud raske ajalugu. Oleme olnud väga paljude võõraste riikide küüsis ja oleme pidanud vastu pidama väga paljude erinevate võimudega. Eestlased ei ole saanud palju öelda lauset “Eesti on vaba”, meil ei ole olnud kaua oma riiki. Kui kauaks jääb Eesti riik püsima, kas igavesti?

Väga raske on sellest aru saada, kui väike ikkagi Eesti riik on. Eestimaal elab umbes 1,3 miljonit inimest. Mõelda vaid, Euroopa suurlinnades elab üle 8 miljoni inimese. Jah, Eesti riik on väike ja sellepärast peavadki kõik kodanikud selle nimel pingutama, et meie riiki edasi viia.

Minu arvates on Eesti valitsus teinud meie kodanike elu väga heaks. Kõik me saame tasuta põhihariduse, saame isegi lõunaks tasuta süüa. Meil on väga head võimalused saada kõrgharidust ja elupaiga leidmised lähivad samuti üha paremaks. Kuid millegi pärast ei oska paljud inimesed seda hinnata. Paljud noored ei õpi täie pühendumusega. Keskkooli asemel minnakse pahatihti kutsekooli. Võtame näiteks mõne vaese riigi. Sealsetel lastel on väga raske saada haridust. Tasuta lõunasöök on neile täielik unistus. Paljud lapsed haigestuvad ja surevad seetõttu. See kõik paneb mind jällegi mõtlema, kui hea on ikka siin riigis elada.

Poliitiline olukord on aegade jooksul olnud Eestis väga halb. Oma riigi loomisest ei ole veel sajanditki möödas. Mõni teine riik on ju lausa aastatuhandeid vaid iseenda peremees olnud. Praeguseks on Eesti väga heal järjel. Meie majandus on täielikult tõusval teel. Meie riigi eelarve on siinamaani olnud väga hea ja tulusid on olnud rohkem kui kulusid. See näitab, et meie poliitikud on väga heal tasemel ja ma ei näe põhjust kahelda, et Eesti

poliitika on Euroopaga võrreldav. Inimestel on head elamistingimused ja väga palju soodustatakse laste sündimust.

Kuid siiski ei sünni meil lapsi piisavalt. Nüüdseks on hakanud valitsus tõsiselt selle üle mõtlema. Noortele peredele antakse elupindasid ja neid aidatakse majanduslikult.

Lapsed on ju siiski Eesti riigi tulevik. Lastele peab andma hea hariduse, et neist saaksid tublid Eesti riigi kodanikud, kes viiks tulevikus Eestit edasi nagu meie vanemad on siiaaani teinud. Meie vanemad tegid ju ära palju raskema töö – nad löid Eesti Vabariigi, meie peame nüüd ainult nende tööd edasi tegema. Kas see on siis nii raske? Me saame sellega hakkama.

Tulevik töötab Eesti Vabariigile siiski head. Meie julgeolek on päris korralik. On meil ju olemas oma sõjavägi, kuulume Euroopa Liitu ja NATO-sse. Siiski ei ole meie suhted Venemaaga väga head. Nad on meid varem valitsenud ja ma arvan, et nad ei ole sellest mõttest loobunud. Me peame vastu pidama selle suurriigi survele ja peame majandust veelgi edasi viima.

Eestimaa tulevik on siiaaani kindlustatud. Nüüd peame meie, kodanikud, seda veelgi edasi viima. Eesti Vabariigi kodanikuks olemine on au ja seda ei tohi meelest lasta.

Taavi Toomsalu

Isamaa ja emakeel

Mu isamaa, mu õnn ja rõõm,
Kui kaunis oled sa!
Ei leia mina iial teal,
See suure laia ilma peal,
Mis mul nii armas oleks ka,
Kui sa, mu isamaa.

Selle salmiga algab Eesti hümn. See iseloomustab, kuidas eestlased oma isamaasse suhtuvad.

Isamaa ongi minu õnn ja rõõm ning temast armsamat ei leia kusagilt.

Ma ei taha kunagi vahetada oma isamaad mõne muu riigi vastu. Tahaksin küll reisida ja maailmas ringi käia, kuid välisriiki elama ma minna küll ei tahaks.

Igale inimesele maailmas on oma isamaa tähtis, nii ka minule, kes ma olen Eesti Vabariigi kodanik. Ma armastan ja austan oma isamaad. Tahaksin, et Eestimaal tulevikus hästi läheks. Läheb ka praegu, kuid võiks veel paremini minna.

Eestis on ka oma riigikeel, mis kõlab eestlaste suust tõeliselt ilusalt. Muistend jutustab, et eesti keel sai mingisugusel konkursil isegi 2. koha. Mulle meeldib eesti keele juures tema kõla ja lihtsus. Paljud välismaalased ütlevad, et eesti keel on raske ning sellest on võimatu aru saada. Aga ei, eesti keele on lihtne ja jääb lihtsaks, aga ainult siis, kui grammatika on selge.

Maarja Salu

“Kirjutage midagi kaunist, midagi ilusat. Kirjutage emakeeles.” Nende lausetega inspireeris õpetaja meid kirjandit kirjutama. Siin ma siis olen – leian end mõtisklemas tähtsa teema üle, lootes, et mu kirjand paitab õrnalt kellegi hinge.

Minu jaoks on ülimalt tähtis see, et ma saaksin kirjutada eesti keeles, saaksin lugeda eesti keeles ning mis kõige tähtsam, meie saame elada Eesti Vabariigis. Me oleme vabad inimesed ja meil on võimalik tasuta haridust saada. Mida muud me veel vajame? Saavutaksime paljut, kui me endile teadvustaksime, et parema riigi nimel tuleb meil endal pingutada ning vaeva näha. Peaksime mõistma, kui oluline on see, et saame olla just praeguses ajahetkes iseseisvate eestlastena.

Vahel tundub nagu kõik oleksid võimetud mõtlema. Vahel isegi täiskasvanud, sest tihti paistab mulle nii nagu lapsi ei arvestataks emakeele edasiviimiseks. Ka meist võivad saada tulevikus kirjanikud, pedagoogid. Aga miks me ei suuda hinnata seda, mida me tänaseks omame? Kas me vajame selle hindamiseks kõige kaotust?

Kujutage nüüd ette, kui tuleks sõda ja Maarjamaa vallutataks mõne teise riigi poolt. Kuidas me edasi tegutseksime? Kas alles siis hakkaksime meie, noored, tundma, et endine elu oli palju parem? Et seda ei juhtuks, tuleb hakata just nüüd ja praegu saama aru oma rikkusest. Meie, Eesti kodanikud, olemegi riik! Võim on ju meie. Mida enam me oma maad armastame, seda paremaks see meie jaoks muutub.

Eesti keel on ütle mata ilus keel. Tuleks vaid osata seda rääkida ja kirjutada. Mis võib olla kaunim lüürilisest teosest? Eesti keel eksisteeris juba ammu enne riigi tekkimist. Kui paljud vapustavad kirjanikud ülistasid eesti keelt! Nead olid uhked eestlaseks olemise üle. Ka meie peaksime seda tegema. Ja me teemegi!

Mul on au kanda oma kooli vappi/lippu tantsupeol. Veel uhkem tunne on, kui ma saan olla laulukaare all ning laulda oma riigi hümmi, sadade, tuhandete, kümnete tuhandete inimeste ees.

Vaadates särasilmi tuletorni tippu ning olla õnnelik eestlaseks olemise pärast.

Need sõnad, mis tulevad mu suust, mu sulest, need tähendavad Eesti rahva jaoks midagi. See on siiski emakeel. See on meie keel – eesti keel.

Eesti keel ei sure enne, kui keegigi seda veel austab, räägib ja kirjutab. Mina austan oma emakeelt ja isamaad. Loodan, et sama teevad ka teised.

Janika Vaht

Eesti riik on minu üle uhke

Kui mina sündisin, oli aasta 1991. Ma olin vastsündinu ega teadnud siis veel, mis minust saab. Eesti riik võis olla uhke ühe uue ilmavalgust näinud pisikese kodaniku üle. Mis sellest, et pisike, aga ikkagi Eesti riigi püsijäämise killuke. Aastad on möödunud linnulennul ja tänaseks olen ma saanud suureks ja üsna iseseisvaks. Just nagu meie riik. Ma tunnistan oma riiki sellisena nagu ta on. Mul on nii palju unistusi Eesti riigi suhtes, aga ma pole veel piisavalt vana, et neid teostama hakata. Mul on veel palju arenguruumi ja endast vanematelt saan midagi veel õppidagi. Tulevikus tahaksin saada noorte nõuandjaks. Ma hakkaksin HIV vastu võitlema ja noortele teadvustama, mida see endaga kaasa võib tuua ja mida põhjustada. Selle ametini jõudmiseks pean ma vist terve sajandi õppima. Kuis pole hullu. Ma võin arvata, et noored äkki ei tahagi, et ma neile seda räägin, aga see on vajalik. Eesti riik on HIV-i nakatunute poolest üle terve maakera esikohal ja see on liiga suur kaos meie väikesele riigile.

Ma olen Eesti riigi kodanik ja pean seadustest kinni pidama ja suurt kohustust täitma, mis minu jaoks on koolis käimine. Ma tahaksin küll palju reisida, aga Eestist ei koliks kunagi ära. Ma usun, et kui mina olen ükskord vana ja hall, siis võin ma julgelt öelda, et Eesti riik võib olla minu üle uhke.

Helerin Türkson

Kas Eestimaa võib loota minule ja minu eakaaslastele?

Mõned vanemad inimesed kurdavad, et tänapäeva noorus on hukas. Kas kõik noored teevad Eestimaale häbi?

Kõik me oleme erinevad isiksused erinevate soovide ja huvidega. Kuid sageli kiputakse kõiki üldistama. Kui mõni noor millegi halvaga hakkama saab, oleme kõik selles süüdi. Kuid kui mõni noor midagi head saavutab, ei märgata seda nii palju.

Minu üks sõbranna oleks Eestimaa nimel valmis isegi sõtta astuma. Ta kirjutab eesti keeles luuletusi, jutte ja räägib meile, kuidas ta seda hindab. Pidevalt meenutab ta, kui tore on elada Eestis.

Seal samas on üks tüdruk, kes soovib niipea, kui võimalik, Eestimaalt ära kolida. Ma ei mõista miks? Võib-olla ei oska ta hinnata seda, mis tal on. Kuid olen kindel, et kusagil mujal meenuks talle ikka sõbrad ja eesti keel. Tema minevik on ju seotud Eestimaaga.

Ma arvan, et Eestimaa võib mulle ja mu eakaaslastele loota. Võib-olla ei näita me seda välja, aga oleme oma isamaa üle uhked. Iga kord, kui mõni eestlane kusagil midagi saavutab, tunneme, et ta on meile au toonud. Vaatame ju telekast suusatamist ja elame omadele kaasa.

Eestimaal oleme me sündinud ja kasvanud. Mis sellest, et mitte väga kaua. Meie vanemad on meile õpetanud eesti keelt, millest me ei kavatse loobuda. Oleme õnnelikud, et meil on emakeelsed koolid. Milleks me õpime? Eks ikka selleks, et tulevikus Eestimaad teenida. Kas hakkab arstiks, kes poliitikuks. Eestimaal on neid kõiki vaja. Nende sihtide poole püüeldes võib Eestimaa meile loota. Praegu, kui oleme noored, ongi meie kohustus õppida. Siis saame tulevikus ise riigi eest vastutama hakata.

Paljud noored tegelevad erinevate asjadega, et vanu Eestimaa traditsioone edasi kanda. Laulupeol tunneb iga seal olev noor suurt uhkust, et on eestlane. Laulukaare all eesti keeles laulda on väga võimas tunne. Rahvatantsijad kannavad väga ebamugavaid rahvariideid. Kuid nendes esinedes tunneb ta end tõelise eestlasena.

Muidugi on ka negatiivselt mõtlemaid noori, kes tahaksid Eestist ära kolida. Kuid ma olen kindel, et kui nad ka lahkuvad, tahavad nad ühel hetkel tagasi tulla.

Lõpetuseks tahaksin öelda, et teinekord, kui mõni inimene hakkab noori halvustama, võiks ta mõelda laulupeole. Kas seal pole siis noori, kes on uhked Eestimaa ja eesti keele üle ning kellele võiks loota?

Kätlin Põdra

6 üritused

SAAREPEEDIL

25.jaanuaril läksime Taavi, Riivo, Kaspari, Karmo ja Kalmeriga Saarepeedile Herman Jaaksoni matemaatikavõistlusele. See toimub igal aastal. Eelmisel aastal krabasime endale 2. koha.

Kõigepealt juhatati meid aulasse, kus meid tervitati. Seejärel läksid väikesed ära ja meie ühte klassiruumi. Eelmisel aastal pidime me pranglima. Sel aastal oli koolis uus õpetaja ja pranglimise asemel olid lehe peal tehted, mida peast arvutama pidime. Selle jaoks pandi meid eraldi klassidesse.

Kui see voor läbitud, saime taas kokku. Iga kool pidi esitama 2 ülesannet. Ning teised koolid pidi neid lahendama. Mõni küsimus oli raskem mõni kergem. Kuid koos saime pea-aegu kõigiga hakkama. Ainult 2 ülesannet jäid lahendamata. Kui aeg läbi sai, ei olnud keegi veel ülesandeid valmis saanud. Saime paar lisaminutit. Seejärel läksime sööma. Kuid kuna kokkuvõtetega läks kaua aega, tutvusime seni Saarepeedi kooli stendidega. Avastasime, et kahel aastal on Leie kool võistluse kinni pannud.

Algul arvasime, et meil läks päris halvasti. Kuid siis hakati parimaid välja hüüdma ja meile kuulus 3.koht. Auhinnaks saime raamatud erinevatest ajaloolistest isikutest.

Ka väikesed olid päris tublid. Aga nende arvestus polnud võistkondadega.

Mina arvan, et sellistel üritustel on hea käia. Saad enda võimeid proovile panna ning ka uusi tutvusi luua.

Kätlin Põdra

7 mis toimub?

Pastlapäev

Seekord kahjuks oli meil vastlapäeva asemel hoopis pastlapäev. Seda sellepärast, et väljas ei olnud lund ega miskit, mis oleks märku andnud, et väljas on talv, vaid oli hoopis pori.

Päev algas sellega, et igasse klassi anti viktoriinileht, mis tuli vastlapäeva kohta ära täita. Edasi läks kõik seitsmendal tunnil võimlas. Seal tegime mõned võistlused.

Esimeseks võistluseks oli „Viis jalga, kolm kätt”. Selle võitsid kaheksandikud. Teisena olid teatevõistlused. 1.-3. klassile võitis 3. klass. 4.-6. klassidest võitis 6 klass ja 7.-9. klassidest võitis 7. klass. Viimase alana oli klassijussi vedu. Osa võtsid küll ainult 5.-9. klassi õpilased, sest vaevalt väiksed suudavad õpetajaid vedada. Selle võitis 7. klass, sest neil oli ka arvatavasti kõige kergem õpetaja.

Auhindu küll siis ei saanud, sest muidu ei oleks kõik bussidele jõudnud, kuid auhinnad tulid järgi.

Pastlapäev oli küll väga lahe, kuid kurb on see, et siin koolis olid need minu jaoks viimased vastlad/pastlad.

Kristi Saksniit

Reis Lätti

23. veebruaril käisime (Maia-Liisa ja Jaanika) Lätis. Selle reisi saime auhinnaks eelmise aasta luulelinnus esimese koha saavutamise eest. Plaanisime juba eelmisel aastal reisil käia, kuid alati tuli midagi vahele. Keegi puudus ja ilma temata ei saanud minna. Nüüd õp Ulve organiseeris meile kohad, kuhu oleks pidanud ka Merit tulema, kui jällegi võttis teda haigus jalust.

Hommikul kell kuus pidime olema juba Tartus ja nii see reis algas. Me olime käinud juba Lätis, nii et midagi enneolematut me ei näinud, kuid siiski oli põnev ja huvitav päev, mis pealegi oli tasuta.

Sellega seos kutsun kõiki õpilasi osalema laulu- ja luulelinnus. Hakake varakult luuletusi ja laule otsima! Leidke endale see õige ja laulge laulu või lugege luuletust südamest. Pange neisse oma tunded ja armastus ning nii saavutate juba pool võitu.

Laulu- ja luulelind toimub 14. märtsil, 3. veerandi viimasel päeval.

8 muusikaelamused

KOOLIJAZZ VILJANDIS

3.-5. jaanuarini toimus Viljandis koolijazz=jazzikool. See oli laager, kuhu tulid üle Eesti kokku muusikakoolide õpilased, kes on huvitatud jazzmuusikast või juba õpivad seda. Päeval andsid õpilastele loenguid Eesti parimad jazzmuusikud ja muusikakoolide õpetajad. Esimesel päeval oli avaloeng, kus räägiti pärimusmuusika ja jazzi sidemetest. Selle loengu viis läbi Ando Kiviberg. Edasi tuli lõunasöök. Kõik osalejad said hommiku-, lõuna- ja õhtusööki kolm päeva järjest. Peale sööki läks iga pillirühm eraldi töötuppa. Nt basskitarriidest tehti eraldi basskitarri ansambel, kitarridest oma jne. Mina läksin loomulikult puhkpillide töötuppa. Seda viis läbi üks Eesti parim saksofonist, Siim Aimla. Ta oli väga hea huumorisoonega ja kõik proovid olid väga lõbusad. Edasi tuli veel loenguid. Õhtul oli kontsert, kus iga kollektiiv esitas juba kodus õpitud palu. Peale seda tuli kultuurimaja kohvikus jämm. See algas umbes pool kümme õhtul, ja enne kui polnud veel õieti pilli lahtigi saanud mängida, oli juba hiline öö ja pidime laiali minema.

Järgmisel päeval toimusid samuti eraldi pillirühmade töötoad, kuid päeva parim loeng oli Jaak Sooäärelt. Tema on Eesti jazziliidu juhataja ja pidas meile vägagi motiveeriva loengu. Õhtul esines kultuurimajas HINKUS. Kuulsime professionaalset muusikat.

Kolmandal päeval ehk siis ka viimasel toimusid taas pillirühmade viimased proovid ja õhtupoole tulid kõik laagris õpitud lood esitamisele. Seda kontserti said ka kõik teised huvilised kuulama tulla. Peale lõpetamist olin jälle väga palju targemaks saanud ja jään suure isuga juba järgmist koolijazzi ootama.

Taavi Toomsalu

Külalised Kreekast

30. jaanuaril külastasid meie kooli Kreeka rahvatantsijad. Pyrrichiose nime kandev tantsurühm tuli 10. talvisele tantsupeole. Huvitav oli vaadata tantse, mille vanus küündib paari tuhande aastani. Lõpuks proovisime isegi tantsusamme sättida ning külalised olid üllatunud eestlaste südamlisest vastuvõtust ja sõbralikkusest. Järgmisel aastal toimub 11. talvine tantsupidu. Ootame huviga, kes siis meile külla tulevad.

toimetus

9 algklassid kirjutasid kodanikupäeval...

Selline on minu kodukoht

Ma elan Leies. Meil on talu. Mul on oma kodukohas väga hea elada. Olen õnnelik, et olen siin sündinud. Meil on kaks väga head sõbralikku naabrit. Minu koduõues ei ole muru peal prügi. Kui prügi tee peale visatakse, korjan alati üles.

Kermo Kalso
3.kl

Minu kodu asub Lätkalu külas. Minu kodu on suur. Mul meeldib seal elada, sest siin on rahulik. Minul on vennad, õde ja vanemad. Mul on kolm koera ja kaks kassi ka. Minu kohustuseks on ahjupuid tупpa tuua ja tuli teha. /---/ Mulle meeldib maal elada.

Karl Randmer
3.kl

Ma elan Võrtsjärve ääres, kus on ka palju pilliroogu. Samuti on kodukohta lähedal palju puid. Mul on 2 naabrit. Ühe maja on roheline, teise oma kollane. Ühel naabril on palju kasse, teisel naabril on suured põllud. Ta käib turul ja müüb omakasvatatud juur- ja puuvilju. /---/

Hanna Maria Tootsi
4.kl

Ma elan Eesti riigis Viljandi maakonnas Kolga-Jaani vallas Lätkalu külas Tõnni talus. Mu kodutalu sai nime minu järgi. Paljud nimed, mida tahtsime panna, olid juba kasutuses. Meie maja on vana Lätkalu algkool. Selle tõttu on meie maja päris suur. /---/ Siinkandis on rikas loodus. Siin kasvavad ja elavad paljud looduskaitse all olevad taimed ja loomad. Kunagi nägime me diivanil magavat euroopa naaritsat. Ta oli magama pugunud teki sisse. Ja meie taksikoer Tuks oli tema peale hirmus vihane, et tema koht seal diivanil oli ära võetud. Tuks oleks naaritsa maha murdnud, kui me poleks teda teise tuppa kinni pannud. Natuke aega peale seda tegime remonti ja panime ühe suure rotiaugu kinni. Eks sealt ta sisse pugeski./---/

Tõnn Randmer
5.kl

Küla, kus ma elan

Mina elan Lalsi külas. Siin on päris hea elada, sest mul on siin sõpru. Meie külas on ilus mets. Mul on hea ema ja isa. Hea, et ema ja isa sellise koha elamiseks valisid. /---/ Meie kodus on suvel palju lilli. Kui ma suureks saan, siis tahan ma kindlasti maal elada.

Kristin Puranen
3. kl

Ma elan Kaavere külas. Seal on hea elada. Seal on külaplats, kus on külakiik. Veel on võrkpalliplats ja korvpallirõngas. Neist veel edasi on endine naftabaas, kus külalapsed käivad uudistamas ja mängimas. /---/ Suvel teeme üldse lastega väga palju põnevaid asju, nii et meil pole kunagi igav. Meil on ehitatud igale poole onne. Need on ehitatud kividest, papist ja eterniidist. Üks onn asub kraavis, teine põlluservas ja kolmas metsas. Meie külas oli kunagi 3-klassiline algkool, kuid see suleti.

Kaspar Keerup
4.kl

Meie riigil on ilus lipp

Meie lipul on kolm värvi. Sinine, must ja valge. Suvel on taevast sinine ja rukkilill on sinine. Maa on must ja need, kes taludes kasvatavad juurvilju, on töökad. Valge näitab, et me oleme vabad ja meie rahvariided on ka valged. Igal maal on lipp. Lipp on tähtis. Eesti lipp on ilus. Eesti on uhke oma lipu üle.

Triin Randmer
2.kl

10 viimne

Vot, kus kirjutas!

Karstikoopad tekivad veejuurestamise tagajärjel.

Kaardivõrk moodustub meridiaanidest ja kordiljeeridest.

Eesti Rahvuspark: sinikael-part

Mõista, mõista, mis see on?

Perekont
Sugukont

Kogus õp Astra

Kilde

Kes on mulatt?

Valgenahalise neegri järglane; valgenahalisest sündiv neeger.
Kes on žonglöö?r?
Esemetega pilduv inimene.

Kasulik nõuanne metsas olles: /---/ kui näed metsas hunti või karu, siis säilita rahu. Aga kui ta hakkab sinu poole tulema, siis jookse jahimeeste juurde või mine autosse.

Kogus õp Ulve

Noppeid Nupukesest

Su üle Jumal valvaku,
Mu armas isamaa!
Ta üle jõu...

Eesti Vabariigi sünnipäevaks pakuti päris erinevaid kuupäevi ja aastaid:

24. veebruar 1917 ja 1982

20. mai 1866

21. veebruar

1965

25-kroonise tagaküljel on Antonio talu.
Läti pealinn on Liivi.

Hümni viisi ja sõnade autoriteks pakuti Jaagup Greem, Fretrik Henrih Pasius, Voldemar, Jaak.

Kirja pani õp Rita

TÄHELEPANU!!!

**KOOLILEHE 10. SÜNNIPÄEVA TÄHISTAMINE APRILLI ALGUSES
AJALEHENÄDALAGA.**

**ENDISTE JA PRAEGUSTE AJALEHE TEGIJATE KOKKUSAAMINE
TOIMUB 5. APRILLIL ALGUSEGA KELL 12.00 KOOLI AULAS.
JÄLGI REKLAAAMI!**

Koolilehe toimetus:

Kristi Saksniit, Maarja Salu, Taavi Toomsalu, Maia-Liisa Suigusaar, Janika Vaht, Kätlin Põdra, Marilis Jõgi,
Ulve Pedastik, Rita Kadaja